

3-måneders-fristen gælder såvel sager, Landsskatteretten har påkendt, som sager, Landsskatteretten har afvist, når disse er blevet indbragt for Landsskatteretten senest 3 år efter udløbet af det pågældende indkomst- eller vurderingsår.

Er kendelsen indbragt for domstolene efter 3-måneders-fristens udløb, vil Skatteministeriet som udgangspunkt nedlægge påstand om afvisning af sagen som følge af fristoverskridelsen.

Skatteministeriet har imidlertid igennem de senere år fulgt den praksis, at såfremt skatteyderen inden fristens udløb indgiver en begrundet anmodning til Skatteministeriet om fristforlængelse, så vil ministeriet normalt give tilsagn om fristforlængelse på 1 måned. Dette betyder, at Skatteministeriet vil bortse fra en eventuel fristoverskridelse og ikke nedlægge afvisningspåstand, såfremt kendelsen indbringes for domstolene inden udløbet af den meddelte fristforlængelse.

Er anmodningen til Skatteministeriet først fremsat efter 3-måneders-fristens udløb, skal der foreligge helt særlige omstændigheder for, at ministeriet vil bortse fra fristoverskridelsen. Sådanne særlige omstændigheder kan eksempelvis være, at skatteyderen på grund af udlandsophold eller alvorlig sygdom først har fået kendskab til Landsskatterettens kendelse efter fristens udløb.

Jeg kan i øvrigt henvise til Skatteministeriets kommentar i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1994.645 til en række landsretsafgørelser om fristspørgsmålet. Kommentaren indeholder en nærmere beskrivelse af Skatteministeriets fristforlængelsespraksis.

Jeg vedlægger denne kommentar til orientering. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 2211

Til økonomiministeren (9/5 96) af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor Danmark endnu ikke har ratificeret konventionen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, og hvornår agter regeringen at tage initiativ til dette?«

Begrundelse

Konventionen om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser er et vigtigt skridt til styrkelse af bekæmpelse af svindel i EU. Konventionen blev vedtaget allerede den 26. juli 1995, og derfor kan det undre, at Danmark ikke for længst har gennemført ratifikationen.

Svar (20/5 96)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Rådet vedtog på et møde den 30. november-1. december 1994 en resolution om retlig beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser. Rådet fastslog her, at der burde skabes større overensstemmelse mellem straffelovgivningen i medlemsstaterne, og at der burde udarbejdes et retsinstrument, der byggede på en række nærmere definerede principper.

På et rådsmøde i marts 1995 blev det endvidere besluttet, at der i første omgang skulle udarbejdes et selvstændigt juridisk instrument om visse hovedspørgsmål vedrørende beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser. Her efter skulle drøftelserne fortsætte med henblik på at udarbejde et mere komplet instrument.

På den baggrund blev der udarbejdet et endeligt udkast til konvention om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser, der regulerer disse hovedspørgsmål. Konventionen blev undertegnet den 26. juli 1995.

Konventionen afviger på flere punkter fra gældende dansk ret på området. F.eks. omfatter konventionens svigsdefinition handlinger, der ikke efter traditionel dansk opfattelse anses for svingagtige. Danmarks ratifikation af konventionen forudsætter således lovændringer.

Justitsministeriet har i den forbindelse oplyst, at det for tiden overvejes, hvorledes de nødvendige lovændringer mest hensigtsmæssigt kan gennemføres. Disse overvejelser omfatter bl.a. forholdet til straffeloven og de forskellige love om administrationen af støtteordninger inden for f.eks. landbrugs- og fiskeriområdet, der henhører under andre ministerier. Regeringen lægger vægt på, at disse overvejelser afsluttes hurtigst muligt med henblik på gennemførelsen af konventionen i dansk ret.

Det skal tilføjes, at konventionen endnu ikke er ratificeret af de øvrige EU-lande.